

løbe fra alt, men man slipper ikke saadan rigtig heldigt fra det. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) udtaler i sin Betækning, efter at han først har sagt nogle Ord om de fremskudte forberedte Stilling: „Men jeg maa tillige stærkt fremhæve, at jeg ogsaa af andre Grunde anser en saadan Støtte for Hæren ved faste, i Fredstid tilvejebragte Værker m. m. for at være en aldeles uundgaaelig Nødvendighed, naar Hæren skal kunne opfylde det Krav, som Neutralitetsforsvaret af Sjælland stiller til den“. Hvorledes var det? En aldeles uundgaaelig Nødvendighed. Det var det i April Maaned, jeg gad vidst, om det er det i August ogsaa. Der kunde anføres flere Udtalelser i Betænkningen af det ærede Medlem, men jeg kan maaske spare mig Ulejligheden. Det kan være, der bliver Anledning til det senere, jeg er nemlig heller ikke sikker paa, om det ærede Medlem hørte, at jeg var saa venlig at citere hans egne Ord . . . Det ærede Medlem nikker, han har altsaa ikke været saa optaget af sin Samtale med Konseilspræsidenten, at han ikke ogsaa har kunnet høre, hvad jeg sagde. Det glæder jeg mig over, saa slipper jeg maaske for at fremføre videre i saa Henseende. Jeg siger derfor, at de Herrer paa højre Side, der nu ere klare til at gaa til Overenskomsten — hvor mange det er, ved man ikke noget om endnu, men at der er nogle, er der vel neppe Tvivl om — i meget ringe Grad ere i Overensstemmelse med det, de Herrer ere valgte paa. Jeg ved i det hele taget ikke, hvad de Herrer ere i Overensstemmelse med. Det er sandelig ikke med deres Blade, thi de give dem rent paa i lange Baner. Det er heller ikke med deres Vælgerorganisationer, for det lader til, de tage lidt haardt paa dem. Bladene skrive endog, at Højre ikke kan stole paa sine Repræsentanter. Det er yderst sørgeligt. Forholdet er i Virkeligheden det, at Partiet i Folketinget er sprængt. Vi vide jo, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) allerede ere udtraadte af Partiet, antagelig paa Grund af Misfornøjelse med den Stilling, Partiet har taget under disse Forhandlinger. Det kan da ikke nægtes, at det ser sørgeligt ud med Partiet. Men sørgeligst maa det ganske vist være for det højtærede Ministerium, hvis fornemmeligste Støtte Højrepartiet i Virkeligheden er.

Jeg har nu gjort mig Ulejlighed for

at vise, at intet af de Partier, der ville være med til Overenskomsten, er i Overensstemmelse med det Standpunkt, de indtog ved Valgdagen. Jeg behøver ikke at bruge mange Ord for at vise, at det radikale Venstre i Øjeblikket, saaledes som det hele Tiden har været, staaer i den nøjeste Overensstemmelse baade med den Stilling, Partiets Repræsentanter have indtaget i Forsvarskommissionen, og med den Stilling, Partiet har indtaget paa Valgdagen. Vi staa samme Sted, hvor vi hele Tiden have staaet. Vi staa i nøjeste Overensstemmelse med vor Presse, i den nøjeste Overensstemmelse med vore Organisationer. Vi staa i den nøjeste Overensstemmelse med Valgdagen, med vore Vælgere, og vi staa i den nøjeste Overensstemmelse med, hvad der har været Venstres gamle Politik. Vi trøste os til at blive staaende i den Stilling ogsaa i Fremtiden. Vi se ikke nogen som helst Grund til at fravige den. Vi gaa ind til de kommende Aars Kampe med godt Haab om, at det skal vise sig, at det Standpunkt, som Venstre indtog gennem Aarene, og som vi staa paa den Dag i Dag, er et godt Standpunkt, der nok skal vinde saa stor Tilslutning rundt om i den danske Vælgerbefolkning, at det kan lade sig gennemføre ogsaa paa den danske Rigsdag.

N. Jensen: Den ærede Ordfører udtalte, at Stillingen som den nu foreligger, ikke er den samme som ved anden Behandling, og deri har det ærede Medlem Ret. Ved anden Behandling var der nemlig ikke Enighed mellem de 3 Venstregrupper, idet den ene, repræsenteret af den nuværende højtærede Forsvarsminister (J. C. Christensen), ikke kunde gaa med til en Sikring af Københavnen med faste Værker paa Landsiden, men ønskede, at Sikringen alene skulde ske ved den mobile Hær. Den daværende højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister (N. Neergaard), støttet af et Mindretal her i Tinget, turde ikke paatage sig Ansvar for en saadan Ordning. Som Følge deraf stod vi overfor det uvisse. Det lykkedes ikke den daværende Konseilspræsident mellem anden og tredje Behandling at opnaa nogen Overenskomst, idet Gruppen de 27 ikke vilde tage mod den fremstrakte Haand eller stille Forslag til at løse de Uoverensstemmelser, der var mellem Grupperne. Og der var da ingen Grund for Ministeriet til at lade Sagen gaa til tredje Behandling. Man kunde saa have appelleret til Vælgerne og hørt deres Dom